

Књига пророка Данила — Деведесет друго поглавље

Откривање пророштва: Трострука примена последњих шест стихова Књиге пророка Данила и светлост Трећег анђела која напредује

Jeff Pippenger
2024-02-25

У милеритском покрету, умножено знање било је распечаћено и оно је испитало првенствено, али не искључиво, оне који су се изјашњавали као протестанти у Сједињеним Државама. Сард, црква која је излазила из таме папске превласти, била је вођена ка потпунијем разумевању јеванђеља које је требало да буде откривено када се небеска светиња отвори на небу. У покрету трећег анђела, умножено знање било је распечаћено 11. септембра 2001. године и оно је испитало лаодикијски адвентизам широм света. Из тог разлога, истина представљена у последњих шест стихова једанаесте главе Данила, која је извор умноженог знања, била је одбачена од стране лаодикијског адвентизма.

„Малобројни верни градитељи на правом темељу (1. Коринћанима 3:10, 11) били су збуњени и ометани док је рушевина лажне науке закрчавала дело. Као градитељи на јерусалимском зиду у дане Немијине, неки су били спремни да кажу: ‘Клонула је снага носача терета, а рушевине је много; тако да не можемо зидати.’ Немија 4:10. Уморни од непрестане борбе против прогона, преваре, безакоња и сваке друге препреке коју је Сатана могао смислити да омета њихово напредовање, неки који су били верни градитељи обесхрабрили су се; и ради мира и сигурности своје имовине и својих живота, одвратили су се од правог темеља. Други, неустрашиви пред противљењем својих непријатеља, неустрашиво су објављивали: ‘Не бојте их се; сетите се Господа, великог и страшног’ (стих 14); и наставили су дело, сваки са мачем опасаним о бедру своме. Ефесцима 6:17.“

„Исти дух мржње и противљења истини надахњивао је Божје непријатеље у сваком веку, а иста будност и верност захтевале су се од Његових слугу. Христове речи упућене првим ученицима односе се на Његове следбенике све до краја времена: ‘А што вама кажем, свима кажем: Стражите.’ Марко 13:37.” Велика борба, 56.

Излагање поруке последњих шест стихова Данила отпочело је у оквиру самоподржавајућих служби лаодикијског адвентизма, а потом се, како је време одмицало, суочило са чувеним теолозима (ученима) лаодикијског адвентизма. Оружја која су била употребљена у покушају да се порука дискредитује, неизоставно су произвела већу светлост и јасноћу стихова који су били под испитивањем и нападом. Ти напади су коначно довели до пророчких разумевања која раније нису била препозната, али су потом била утврђена и препозната као део напредујуће светлости трећег анђела.

Милерити су признавали само четири царства библијског пророштва, али убрзо после 1844. године, постало је јасно да су Сједињене Државе звер из земље из тринаесте главе Откривења, и то разумевање је разјаснило да папство није једноставно део римског царства, већ да је оно заправо пето царство библијског пророштва.

„Pod simbolima velike crvene aždaje, zveri nalik leopardu i zveri sa jagnječim rogovima, Jovanu su bila predstavljena zemaljska carstva koja će se naročito angažovati u gaženju Božjeg zakona i progonjenju Njegovog naroda. Rat se vodi sve do svršetka vremena. Božji narod, simbolizovan svetom ženom i njenom deom, bio je prikazan kao veoma malobrojan. U poslednjim danima postojao je još samo ostatak. O njima Jovan govori kao o onima „koji drže zapovesti Božje i imaju svedočanstvo Isusa Hrista.”“

„Кроз паганизам, а затим кроз папство, Сотона је током многих векова испољавао своју силу у настојању да са земље избрише Божје верне сведоке. Пагани и паписти били су покретани истим змајевим духом. Разликовали су се једино по томе што је папство, претварајући се да служи Богу, било опаснији и суровији непријатељ. Посредством римокатолицизма, Сотона је држао свет у ропству. Црква која је исповедала да припада Богу била је увучена у редове те обмане, и више од хиљаду година Божји народ је страдао под гневом змаја. А када је папство, лишено своје снаге, било присиљено да обустави прогонство, Јован је угледао нову силу како се подиже да понови глас змаја и настави исто то сурово и богохулно дело. Та сила, последња која ће заратити против цркве и Божјег закона, била је симболизована звери са јагњећим роговима.“

„Али строго оцртавање пророчке оловке открива промену у овом мирном призору. Звер са роговима као у јагњета говори гласом змаја и „чини сву власт прве звери пред њом.“ Пророштво објављује да ће она казати онима који живе на земљи да начине лик звери, и да „чини све, мале и велике, богате и сиромашне, слободне и робове, да приме жиг на десну руку своју или на чела своја; и да нико не може ни купити ни продати, осим онога који има жиг, или име звери, или број имена њезина.“ Тако протестантизам иде стопама папства.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Када је било скинуто запечаћење са последњих шест стихова једанаесте главе Данила, било је препознато да читав низ приказан у тих шест стихова говори о међусобним деловањима трију сила које је сестра Вајт управо идентификовала као „незнабоштво“, „папство“ и „протестантизам“. Непријатељ је тврдио да је „славна земља“ из четрдесет првог стиха симбол или протестантизма или Цркве адвентиста седмог дана, али „славна земља“ су Сједињене Америчке Државе, и у четрдесет првом стиху цар севера (папство) осваја Сједињене Америчке Државе при ускоро долазећем недељном закону. Сатанска заблуда која „славну земљу“ поистовећује са било чим другим осим са Сједињеним Америчким Државама осмишљена је да спречи људе и жене да препознају да је следећи пророчки догађај после слома Совјетског Савеза 1989. године, у раздобљу представљеном у последњих шест стихова једанаесте главе Данила, ускоро долазећи недељни закон.

За адвентисте седмог дана, то значи да четрдесет и први стих означава завршетак времена милости за Божју цркву, а последње што лаодикејски адвентизам жели да чује јесте да се

његово време милости ближи крају! Господ је водио излагање до тачке на којој је било препознато да је, када је пагански Рим преузео власт над светом у бици код Акција 31. године пре Христа, најпре морао да покори три географске силе, како су представљене у осмом поглављу Књиге пророка Данила.

И из једног од њих изађе мали рог, који поста веома велик према југу, и према истоку, и према красној земљи. Данило 8:9.

Била је утврђена чињеница да су „југ“, „исток“ и „славна земља“ представљали три географска подручја над којима је пагански Рим преузео власт, уздижући се на престо земље као четврто царство библијског пророштва. У вези с том чињеницом стоји и то да је папски Рим такође морао да надвлада три географске силе, уздижући се на престо земље као пето царство библијског пророштва, као што је приказано у седмом поглављу Данила.

Посматрах рокове, и гле, међу њима изиђе други мали рог, пред којим се три од пређашњих рогова ишчупаше с кореном; и гле, на том рогу беху очи као очи човечије, и уста која говораху велике ствари. Данило 7:8.

У расправи која се водила око „славне земље“ из четрдесет првог стиха, Господ је указао да у пророштву постоје три пројаве Рима. Пагански Рим, за којим је следио папски Рим, а затим и Рим последњих дана, који смо назвали „савремени Рим“. На основу две чврсте и утврђене пророчке истине — прве, да се Бог никада не мења, и друге, да се истина утврђује сведочанством два сведока — закључили смо, без колебања, да су три препреке за цара севера у последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила морале представљати три савремене географске силе.

Исус Христос је исти јуче и данас и заувек. Јеврејима 13:8.

А и у вашем закону је написано да је сведочанство двојице људи истинито. Јован 8:17.

Ово препознавање потврдило је оно што смо већ били закључили, јер смо „славну земљу“ поистовећивали са географском силом (Сједињеним Америчким Државама) и одбацили неразумну идеју да она представља цркву, која је духовна сила. Ово становиште заузели смо на темељу уверења које је одувек било потврђивано, да у Божјој Речи нема случајности. На основу многих сведочанстава јасно је да је Божја црква у последњим данима гора.

И догодиће се у последње дане да ће гора дома Господњег бити утврђена наврх гора и узвишена изнад хумова; и сви народи ће се сливати к њој. И многи ће народи поћи и рећи: Ходите, и узиђимо на гору Господњу, у дом Бога Јаковљевог; и Он ће нас учити Својим путевима, и ходићемо Његовим стазама; јер ће из Сиона изаћи закон, и реч Господња из Јерусалима. Исаија 2:2, 3.

Они који су износили мишљење да је „славна земља“ црква, и чешће него не тврдили да је то Црква адвентиста седмога дана, чинили су то зато што Данило ту земљу означава као „славну“, а њихово површно расуђивање закључивало је да, пошто је „славна света гора“ у четрдесет петом стиху сасвим извесно Божја црква последњих дана, онда и „славна земља“ такође мора бити црква. Уосталом, обе садрже придев „славна“.

У Божјој речи нема грешака, и када Данило употребљава реч „земља“ у вези са речју „славна“, а четири стиха касније употребљава израз „света гора“ у вези са речју „славна“, Данило указује на намерно разликовање између земље и горе. Дословна славна земља јесте Јуда, а у граду Јерусалиму био је подигнут Божји храм. Јерусалим, или храм, може се разумети као Божја црква, али подручје на коме се Јерусалим налази јесте земља Јудина. Многе истине биле су утврђене како је знање расло у напредујућој светлости трећег анђела, али ми овде једноставно излажемо позадину пророштва које указује на три манифестације Рима.

Када смо препознали да су пагански и папски Рим пружили два сведока који су утврдили пророчке карактеристике модерног Рима, препознали смо начело тумачења које сам назвао „трострука примена пророштва“. Било је и других који су користили сличне идеје о троструком понављању одређених пророштава, али дефиниција коју смо препознали јесте дефиниција коју и даље користимо. Важно је разумети да је пророчко правило троструке примене пророштва, које Future for America тако често примењује, било уочено током разматрања последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила; али је подједнако важно и то што је то разматрање довело до првог препознавања да се трострука примена пророштва односила на Рим. У милеритској историји једно од спорних питања било је да ли је Антиох Епифан био „отимачи“ народа Даниловог, или је „отимачи“ био Рим, како су Милерити разумели. Разлог због којег је ово значајно јесте то што је Рим, као „отимачи“ народа Даниловог, онај који ће „утврдити визију“ у Данилу 11, стих 14.

И у оно време многи ће устати на цара јужнога; и насилници између твога народа подигнуће се да утврде виђење; али ће пасти. Данило 11:14.

Први пут када смо разумели троструку примену пророштва, то је било препознато по чињеници да у библијском пророштву постоје три манифестације Рима. Рим је утемељио виђење о напредујућој светлости трећег анђела, као што је то учинио и у милеритској историји. У милеритској историји, разумевање да су паганизам и папство силе које газе светилиште и војску постало је оквир истине на којем је Милер изградио „сва“ своја пророчка разумевања. Последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила утврдили су оквир истине на којем је Future for America изградио све своје пророчке примене. Тај оквир чине три пустошеће силе — аждаја, звер и лажни пророк — које воде свет ка Армагедону.

Тај оквир заснива се на препознавању да paganski Рим, а затим papski Рим, пружају два сведока који успостављају savremeni Рим, те да је savremeni Рим trostruki savez zmaja spiritizma (Ujedinjene nacije), zveri katolicizma (papstvo) i lažnog proroka otpalog protestantizma (Sjedinjene Države). Тај оквир је оно што препознајемо као trostruku primenu proročanstva. У narednim člancima razmotrićemo različite trostruke primene proročanstva koje su prepoznate i koje sačinjavaju оквир napredujuće svetlosti tri anđela.

Размотримо троструку примену три облика Рима, која поистовећују политичку и верску структуру савременог Рима, коју је сестра Вајт назвала црквеном вештином и државничком вештином. Та структура се препознаје тиме што се пророчке одлике паганског Рима доводе

заједно са пророчким одликама папског Рима ради препознавања и утврђивања тих одлика у савременом Риму.

Размотрићемо троструку примену трију пројава Вавилона, представљених Невродом, Навуходоносором и Валтазаром, које поистовећују охолост човека греха који седи у храму Божјем и објављује да је Бог, кога је Исаија означио као „охолог Асирца“. Папска охолост, која је предмет библијског пророчанства, препознаје се довођењем у везу пророчких обележја Вавела са пророчким обележјима Вавилона ради препознавања и утврђивања обележја савременог Вавилона.

Размотрићемо троструку примену трију пројава Илије, како су представљене у Илији и Јовану Крститељу, које поистовећују „глас вапијућег у пустињи“ у последњим данима. Глас вапијућег у пустињи у последњим данима представља одређеног стражара, који је покрет, и поистовећује двоструко сведочанство у једном покрету који има сличан почетак и завршетак. Обавештени смо да не може бити трећег анђела без првог и другог, те је, на једном нивоу, немогуће одвојити покрет првог анђела од покрета трећег, а оба покрета представљена су стражаром који је био прасликован у Илији и Јовану Крститељу.

„Пером и гласом треба да објављујемо ову вест, показујући њихов редослед и примену пророштва која нас доводе до поруке трећег анђела. Не може бити трећег без првог и другог. Ове поруке треба да упутимо свету у публикацијама, у беседама, показујући у току пророчке историје оно што је било и оно што ће бити.“ Selected Messages, књига 2, 105.

Размотрићемо троструку примену трију пројава весника који припрема пут да Весник завета изненада дође у свој храм, како је то представљено у личности Јована Крститеља и Вилијама Милера. Последњи стражар је предмет пророчанства који се препознаје довођењем заједно пророчких обележја Јована Крститеља и Вилијама Милера, да би се утврдило коначно испуњење треће главе Малахијине.

Ево, ја ћу послати гласника свога, и он ће приправити пут преда мнош; и изненада ће доћи у храм свој Господ, кога тражите, и анђеолова завета, коме се радујете: ево, доћи ће, говори Господ над војскама. Малахија 3:1.

Размотрићемо троструку примену трију пројава ислама, представљених пророчким обележјима ислама првог и другог тешко Јао из Откривења, поглавља осам и девет, која поистовећују пророчка обележја ислама трећег Јао, означеног у Откривењу, поглавља десет и једанаест.

Наставићемо о овим стварима у следећем чланку.

„Не допуштајте никоме да мисли уместо вас, не допуштајте никоме да обавља ваше размишљање, ваше истраживање и ваше молитве. То је поука коју данас треба да примимо к срцу. Многи од вас су уверени да се драгоцену благо царства Божјег и Исуса Христа налази у Библији коју држите у својој руци. Знате да се ниједно земаљско благо не може стећи без мукотрпног труда. Зашто бисте очекивали да разумете блага речи

Божје, а да притом марљиво не истражујете Писма?“

„Прилично је и исправно читати Библију; али ваша дужност ту не престаје, јер треба сами да истражујете њене странице. Познање Бога не стиче се без умног напора, без молитве за мудрост, да бисте могли да одвојите од чистог зрна истине кукољ којим су људи и Сотона изопачили учења истине. Сотона и његова дружина људских оруђа настојали су да помешају кукољ заблуде са пшеницом истине. Треба марљиво да тражимо скривено благо и да иштемо мудрост с неба да бисмо одвојили људске измишљотине од божанских заповести. Свети Дух помоћи ће ономе који тражи велике и драгоцене истине које се односе на план искупљења. Жеља ми је да свима урежем у свест чињеницу да површно читање Светога писма није довољно. Морамо истраживати, а то значи чинити све што та реч подразумева. Као што рудар ревносно истражује земљу да би открио њене жиле злата, тако и ви треба да истражујете реч Божју ради скривеног блага које је Сотона тако дуго настојао да сакрије од човека. Господ каже: ‘Ако ко хоће Његову вољу творити, познаће је ли ово учење од Бога.’ Јован 7:17.“ Fundamentals of Christian Education, 307.